

Bilag 6

13. marts 2012

Ø302 Ønskeforslag: Boligrådgivere og økonomisk rådgivning til forebyggelse af udsættelse af bolig for boligansatte borgere

Sagsnr.

Baggrund

Dokumentnr.
2012-211127

Antallet af udsættelser har de seneste år været stigende i Københavns Kommune. Stigning har givet anledning til, at udsættelser er et særligt tema i den rammeaftale om udlejning af almene boliger i perioden 2011-14, som er indgået mellem Københavns Kommune og BL's 1. Kreds (BR 2010-92362). Herudover er forebyggelse af udsættelser en del af Socialudvalgets pejlemærke 7, som sigter mod, at færre borgere skal ende i langtidsfattigdom. Forebyggelse af udsættelser kan desuden bidrage til opnåelse af Socialudvalgets pejlemærke 8, at flere hjemløse får og fastholder egen bolig.

Udsættelserne har mange årsager. En arbejdsgruppe på tværs af kommune og boligorganisationer har konkluderet, at der samlet set er der behov for øget opsøgende indsats og rådgivning af udsættelsestruede borgere, hvis antallet af udsættelser grundet restance skal sænkes igen. Kommunen adviseres om varslede udsættelser med en frist på 14 dage. Det er kort tid i forhold til iværksættelse af forebyggelsesforanstaltninger, som kan afværge udsættelsen. Der er derfor behov for at forebygge udsættelser allerede før borgeren varsles om udsættelse – særligt i forhold til sårbare borgere i Socialforvaltningens målgruppe.

Arbejdsgruppen har ligeledes forsøgt at identificere, hvilke udgifter hhv. kommune, borger og boligorganisationer får på grund af udsættelser. Det drejer sig bl.a. om øgede udgifter til almindelig sagsbehandling og opsøgende indsats i forbindelse med selve udsættelsen. Herudover drejer det sig om udgifter til indkvartering på krisecenter eller herberg. Endelig er der udgifter i forbindelse med istandsættelse af lejemålet, som ofte dækkes af kommunen i forbindelse med udsættelse af boligsocialt ansatte, som følge af kommunens garanti-forpligtelse i lovgivningen. Imidlertid er det vanskeligt at konkludere, at netop de sager, som forvaltningen forventer at forebygge via en øget opsøgende indsats også vil være præcist samme målgruppe, som er meget omkostningstung.

Generelt har arbejdsgruppen undersøgt hvor borgere, som blev udsat i 2010, boede i august 2011. I alt knap 12 % havde fortsat ophold på et krisecenter eller et herberg. Gruppen har ikke undersøgt, hvor mange af de udsatte, som faktisk på et tidspunkt i det mellemliggende forløb, havde haft et kortere ophold på krisecenter eller herberg.

Antallet af hjemløse over de seneste to år steget. Dermed er det næppe muligt at konkludere, at en forebyggelse af udsættelser vil medføre et mærkbart fald på søgningen mod akut-tilbud. Herudover har det været en betingelse for tildeling af satspuljemidler til hjemløsestrategien, at

kommunen i projektperioden ikke gennemfører besparelser på området.

Socialcenter Bispebjerg, Brønshøj-Husum og Vanløse har i 2010 lavet et særligt projekt om forebyggelse af udsættelser, hvor boligrådgiverne blev tidligt involveret i sagerne. Som led i projektet er det bl.a. opgjort, at ca. 15 % af de varslede udsættelser primært skyldes sanktionering. BIF-SOF enheden har tilsvarende lavet et projekt omkring afværgelse af sanktionering, hvor det viste sig at ca. 70 % af de varslede sanktioneringer blev afværget, hvis borgeren fik støtte til at forklare sin situation.

Der forventes ca. 900 udsættelser i 2011. Med et tilsvarende antal udsættelser i 2013, ville knap 95 udsættelser årligt kunne forhindres som følge af opsøgende indsats i forhold til partshøring om sanktionering. Forudsat denne styrkede opsøgende indsat forventes det, at der kan gennemføres en besparelse på administration og opsøgende indsats i forbindelse med et lavere antal effektuerede udsættelser i de fire myndighedscentre på i alt 418.000 kr. Herudover forventes i nedgang i det nuværende merforbrug til istandsættelse på ca. 2.375.000 kr. pr. år.

Boligsocialt anviste er overrepræsenterede ved effektuerede udsættelser. Mens anvisningen alene udgør højst 1/3 af de ledige boliger, udgør anviste ca. 50 % af udsættelserne.

Indhold

Det foreslås at ansætte yderligere 8 boligrådgivere med det formål at nedsætte antallet af effektuerede udsættelser af sårbare borgere i Københavns Kommune. Boligrådgiverne skal reagere tidligt på varslinger om udsættelse fra boligorganisationer eller partshøringer om sanktionering fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.

De af kommunen boligsocialt anviste udgør ca. halvdelen af de effektuerede udsættelser (anslået ca. 450 husstande i 2011).

Den foreslåede opnormering af Socialforvaltningens indsats på området kan øge den opsøgende og forebyggende indsats på to områder:

- 1) Systematisk opsøgende indsats i forhold til boliganviste, som partshøres om sanktionering i forhold til beskæftigelseslovgivningen, fordi de ikke har overholdt betingelserne om udbetaling af hjælp, så det sikres, at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen modtager oplysning om eventuelle relevante årsager til at undlade sanktionering i forhold til den enkelte borger. BIF-SOF enheden konkluderer på baggrund af forsøg med varsling af Socialforvaltningen ved partshøring af

fællesborgere i særlige boligtyper, at mere end halvdelen af sanktioner enten afværges eller stoppes.

- 2) Øget opsøgende indsats i forhold til borgere, som varsles udsat af boligorganisationerne, således at borgere, som oprindeligt er boligsocialt anvist altid kontaktes personligt ved varsel om udsættelse. Udsættelsestruede borgere åbner sjældent deres post og ofte har mistet overblikket over deres økonomi og ikke altid kender til mulighederne for offentlige ydelser som f. eks. boligstøtte. Erfaringer fra et pilotprojekt i Bispebjerg, Brønshøj-Husum og Vanløse i 2011 konkluderer, at en tidlig indsats i form af rådgivning og forebyggelse kan afværge udsættelser. Det forventes med forslaget potentielt at nå ca. 1000-1500 borgere om året.

De økonomiske konsekvenser

Ansættelse af boligrådgivere

Der forudsættes ansat i alt 8 boligrådgivere til en samlet udgift på 4 mio. kr. i 2013. Antallet er fastsat ud fra det forsøg, som har været gennemført i Voksenenhed Bispebjerg, Brønshøj-Husum og Vanløse, som har rettet sig mod alle varslinger om udsættelse, hvor to boligrådgivere har været særligt tilknyttet projekt om forebyggelse af udsættelser.

Forebyggelse af udsættelse kan betyde, at færre borgere får behov for indkvartering på herberg, i nødbolig eller på krisecenter. Herudover vil forebyggelse af udsættelse betyde, at anviste borgere i mindre grad efterlader sig istandsættelsesregninger, som skal dækkes af kommunen i det omfang, borgeren ikke selv betaler regningen. Udgifter til bl.a. krisecentre, herberger og istandsættelse har været stigende og er udpegede som risikoområder i forhold til budgetoverholdelse i 2012. Der er derudover et stort pres på sagsbehandlerne i Socialforvaltningen.

Afledt besparelse på administration

Uanset borgerens konkrete baggrund har forvaltningen udgifter i form af sagsbehandling til alle udsættelser i størrelsesordenen fra 3.000 (enlige) til 10.000 familier. Knap 18 % af de udsatte er børnefamilier, svarende til ca. 19 ud af de 95 som kan forventes forhindret. Dermed kunne en beregnet besparelse på sagsbehandling i de fire myndighedscentre være $(19 \cdot 10.000 + 76 \cdot 3.000)$ i alt 418.000 kr. pr. år. Det forudsættes, at den øgede opsøgende støtte først får fuld effekt efter en implementeringsperiode, hvorfor de afledte mindre udgifter i forbindelse med udsættelser først får fuld gennemslagskraft i 2014.

Ca. halvdelen af de udsatte borgere er oprindeligt boligsocialt anvist. Kommunens garantiforpligtelse i forbindelse med boligsocial

anvisning betyder, at kommunen ofte bærer udgiften til istandsættelse ved fraflytning.

Arbejdsgruppen har vurderet, at denne udgift er på ca. 50.000 kr. pr. udsættelse. En øget forebyggelse af udsættelser kan derfor betyde en nedgang i det nuværende merforbrug til udsættelser på ca. 2.375.000 kr. På grund af det nuværende merforbrug kan besparelsen altså ikke forventes at blive implementeret i budgettet, men kun i et lavere merforbrug. Boligorganisationerne skal altid forsøge opkrævning hos borgeren forud for dækning hos kommunen. Det betyder, at der som oftest er ca. ½ års forsinkelse på, hvornår en istandsættelsesregning skal betales – og derfor også en forsinkelse på ønskeforslagets gennemslagskraft i forhold til sænkning af merforbruget til istandsættelsesregninger, hvorfor forslaget alene vurderes at få begrænset gennemslagskraft i 2013

Tabel 1. Serviceudgifter af afledte driftsbesparelser

1.000 kr. – 2013 p/l	2013	2014	2015	2016
<i>Serviceudgifter:</i>				
- løn 8 boligrådgivere	-4.000	-4.000	-4.000	-4.000
- Driftsbesparelse som følge af nedsatte administrative opgaver, når antal af udsættelser mindskes	+209*	+418*	+418*	+418*
- Driftsbesparelse som følge af reduceret merforbrug til istandsættelse	+1.187	+2.375	+2.375	+2.375
Serviceudgifter i alt	+2.604	+1.207	+1.207	+1.207

*besparelsen fordeles på de fire myndighedscentre

Tabel 2. Tidsangivelse for driftsaktivitet

Driftsaktivitet, tidsangivelse	2013				2014				2015				2016			
	1. kv	2. kv	3. kv	4. kv	1. kv	2. kv	3. kv	4. kv	1. kv	2. kv	3. kv	4. kv	1. kv	2. kv	3. kv	4. kv
- Projekt igangsat		X														
- BR-bevilling givet	X															
- Projekt sat i fuld drift			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
- Projekt afsluttet																

Umiddelbart efter bevillingen er givet, kan rådgivningen opstarte efter ansættelse og oplæring af personale.

Tidligere afsatte midler

Der er i forvejen ansat i alt 32 boligrådgivere i Socialforvaltningen. Siden 1. januar 2012 er 16 af boligrådgiverne ansat i Center for Udsatte Voksne og Familier, hvor de har særligt fokus på udslusning og fastholdelse i bolig af borgere fra krisecentre og herberger. Yderligere 16 af boligrådgiverne er ansat i Socialcenter Københavns

Voksenenheder og har fokus på indslusning og fastholdelse af borgere i øvrigt i egen bolig. Fokus på forebyggelse af udsættelser er i forvejen en del af boligrådgivernes arbejdsområde, men den nuværende normering kan ikke opsøge den potentielle målgruppe. Med forslaget bliver opsøgende indsats med fokus på forebyggelse af udsættelser en kerneopgave for de nye boligrådgivere.

Table 3. Afsatte midler på området i tidligere budgetaftaler:

1.000 kr. (løbende p/l)	2011	2012	2013	2014
<i>Afsatte midler til boligrådgivere:</i>				
- Socialcenter København	14.729	9.267		
- Center for udsatte og familier		6.056		
Afsatte midler i alt	14.729	15.323		
Heraf forbrugt				

Forslagets forventede effekt – bruger og medarbejdertilfredshed

Forvaltningen har løbende forsøgt at afdække nye muligheder i forhold til forebyggelse af udsættelser. Imidlertid vurderes det ikke som muligt indenfor de nuværende rammer at gøre en intensiv indsats. En øget opsøgende indsats i forhold til svage borgere, som f.eks. er i risiko for sanktionering, fordi de ikke overholder beskæftigelseslovgivningens regler for tildeling af ydelser, vurderes at være den mest realistiske metode til forebyggelse af en del af de nuværende udsættelser.

Medarbejderne er positivt indstillet i forhold til øget samarbejde på tværs af forvaltningerne i forhold til at øge den opsøgende støtte til udsættelsestruede borgere, hvorfor det også må opleves som en lettelse, når opsøgende og forebyggende indsats prioriteres i forhold til den efterfølgende sagsbehandling.